

[Ministeren for offentlige arbejder.]

Jeg vil gerne understrege, at i dette tilfælde har post- og telegrafvæsenet ikke afskediget tillidsmanden, men alene indledt den procedure, der for et sådant tilfælde var aftalt med Specialarbejderforbundet. Post- og telegrafvæsenet meddelte den 11. marts Specialarbejderforbundet i Danmark, at man agtede at afskedige tillidsmanden, og man redegjorde for årsagerne hertil. Der blev afholdt et mæglingmøde den 22. marts, men da der ikke blev opnået enighed mellem parterne, gik sagen til behandling ved faglig voldgift.

Post- og telegrafvæsenet har sådan nøje overholdt de fagretlige regler, og derfor synes jeg, det er noget uforståeligt, når hr. Steen Folke i spørgsmålet taler om, at post- og telegrafvæsenet har fremprovokeret aktionen. Jeg kan også oplyse om, at det i forskellige resolutioner fra grupper af postarbejdere over for post- og telegrafvæsenet blev fremført, at tillidsmanden allerede var afskediget, henholdsvis at post- og telegrafvæsenet kunne afskedige ham uanset udfaldet af den faglige voldgift. I den anledning meddelte generaldirektoratet, inden truslen om arbejdsnedlæggelse var effektueret, at post- og telegrafvæsenet ville rette sig efter udfaldet af sagens behandling ved faglig voldgift.

Nu ligger kendelsen der. Post- og telegrafvæsenet er blevet underkendt, og det, der er blevet sagt af opmanden i kendelsen, er, at tillidsmandens optræden ved en bestemt episode den 3. december 1975 må karakteriseres som så graverende, at hans adfærd ved den lejlighed nok ville have berettiget post- og telegrafvæsenet til at afskedige ham uden varsel. Når man ikke har draget denne konsekvens, men alene givet en alvorlig advarsel, finder opmanden ikke, at de senere begærede forseelser kan begrunde en afskedigelse, og blandt disse forseelser var den af hr. Steen Folke også nævnte uretmæssige kaffepause, som spørgeren betegner som bagatelagtig. Jeg vil lige gøre opmærksom på, at det, der var tale om, var, at tillidsmanden tiltog sig en ekstra pause på 1½ time.

Jeg er tilhænger af, at der værnes om tillidsmandssystemet som noget meget værdifuldt, men jeg finder, at grundlaget for den

her omhandlede sag har været af en sådan karakter, at det var nødvendigt, at post- og telegrafvæsenet lod spørgsmålet prøve ad de fagretlige kanaler som noget ganske naturligt.

Steen Folke (VS):

Sagen har ganske rigtigt fundet sin afslutning med den faglige voldgifts kendelse. Jeg er ikke i tvivl om, at den kendelse har sin baggrund i den beslutsomhed, som postarbejdernes reaktion gav udtryk for, og i den solidariske opbakning, som postarbejderne i omkarteringen fik fra de tjenestemandssansatte. Der er ingen tvivl om, at det i høj grad er på baggrund heraf, at sagen har fået det udfald, som den har.

Men når man skal diskutere sagens omstændigheder, kan jeg stadig ikke se, at det på nogen måde kan sandsynliggøres, at der har været tvingende grunde i den forstand til, at denne mand skulle afskediges, ud over den tvingende grund, at her var altså en tillidsmand, som virkelig forsøgte at varetage sine kammeraters interesser, det kunne komme til at gå ledelsen på tværs, og derfor ville man af med ham.

Men for nu at tage det op med kaffepauser og den slags, da er det ikke ubekendt, at på sådan et kontor er der en praksis, en kutyeme, som går ud på, at en del af arbejdet tilrettelægges på den måde, at man får så og så meget arbejde, der skal afvikles, og hvis man kan afvikle det inden for en vis tid, kan man tage sig en pause eller gå hjem, hvis der er tale om det. Der er altså mulighed for en vis fleksibilitet i arbejdets tilrettelæggelse, og det er kutyeme, at de ansatte selv har en vis indflydelse på tilrettelæggelsen af arbejdsgangen. Hvis de kan gøre tingene hurtigere, har de mulighed for at holde pause og sådan noget. Jeg mener selvfølgelig også kun, det er et påskud, der er brugt, med denne pause, man har skullet finde nogle argumenter at køre frem og har altså ikke undset sig for at tage den slags frem, som i virkeligheden har været i overensstemmelse med en praksis, som måske ikke er helt efter reglementet, men alle ved, at hvis postarbejderne begyndte at arbejde efter reglementet, ville det hele først for alvor bryde sammen.